

projekt

UCHWAŁA NR
Rady Miejskiej w Skwierzynie
z dnia

**w sprawie: upoważnienia Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej
w Skwierzynie do podejmowania działań wobec dłużników
alimentacyjnych.**

Na podstawie art. 39 ust.4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 Nr 142 poz. 1591 z późn zm.) w związku z Rozdziałem 2 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U Nr 192,poz. 1378 z późn. zm)
uchwała się co następuje:

§ 1.

Upoważnia się Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Skwierzynie do podejmowania działań wobec dłużników alimentacyjnych, o których mowa w rozdziale 2 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U nr 192 poz. 1378 z póź. zm.)

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Przewodniczący Rady Miejskiej

Stanisław Kretkiewicz

Antoni Bohdanowicz
RADCA PRAWNY
R-ZG-G-16

Uzasadnienie do projektu uchwały w sprawie upoważnienia Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Skwierzynie do podejmowania działań wobec dłużników alimentacyjnych .

Podjęcie uchwały wynika z faktu prowadzenia 2 zadania przewidzianego w ustawie o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, polegającego na podejmowaniu działań wobec dłużników alimentacyjnych uregulowanego w przepisach rozdziału 2 w/w ustawy. W przypadku prowadzenia powyższych spraw przez Ośrodek Pomocy Społecznej powinno nastąpić to w oparciu o uchwałę rady gminy wydaną na podstawie art. 39 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym.

Dotychczasowe upoważnienie Burmistrza obejmuje tylko część działań wobec dłużnika alimentacyjnego. Pozostałe działania uregulowane powinny być uchwałą rady gminy.

W załączeniu rozdział 2 cytowanej wyżej ustawy.

Ustawa z dnia 7.09.2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów

(publikacja: Dz. U. z 2007 r. nr 192, poz. 1378 oraz z 2008 r. nr 134, poz. 850)

Uwaga od redakcji:

Ostatnie zmiany zaznaczono kolorem i kursywą

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1.10.2008 r. z wyjątkami określonymi w art. 48 ustawy.

Uważając, że dostarczanie środków utrzymania osobom, które nie są w stanie samodzielnie zaspokoić swoich potrzeb, a w szczególności dzieciom, jest w pierwszej kolejności obowiązkiem wskazanych w Kodeksie rodzinnym i opiekuńczym członków ich rodziny,

konstytucyjna zasada pomocniczości nakłada na państwo obowiązek wspierania jedynie tych osób ubogich, które nie są w stanie samodzielnie zaspokoić swoich potrzeb i nie otrzymują należnego im wsparcia od osób należących do kręgu zobowiązanych wobec nich do alimentacji,

wspieranie osób znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej z powodu niemożności wyegzekwowania alimentów należy łączyć z działaniami zmierzającymi do zwiększenia odpowiedzialności osób zobowiązanych do alimentacji, stanowi się co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady pomocy państwa osobom uprawnionym do alimentów na podstawie tytułu wykonawczego, w przypadku bezskuteczności egzekucji;
- 2) warunki nabywania prawa do świadczeń pieniężnych wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, zwanych dalej "świadczeniami z funduszu alimentacyjnego";
- 3) zasady i tryb postępowania w sprawach przyznawania i wypłacania świadczeń z funduszu alimentacyjnego;
- 4) zasady finansowania świadczeń z funduszu alimentacyjnego;
- 5) działania podejmowane wobec dłużników alimentacyjnych.

2. Fundusz alimentacyjny stanowi system wspierania osób uprawnionych do alimentów środkami finansowymi z budżetu państwa.

d) uzyskaniem zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego, a także emerytury lub renty, renty rodzinnej lub renty socjalnej, z wyjątkiem renty przyznanej rolnikowi w związku z przekazaniem lub dzierżawą gospodarstwa rolnego,

e) rozpoczęciem pozarolniczej działalności gospodarczej.

Rozdział 2

Zasady pomocy państwa osobom uprawnionym do alimentów na podstawie tytułu wykonawczego w przypadku bezskuteczności egzekucji oraz działania podejmowane wobec dłużników alimentacyjnych

Art. 3. 1. W przypadku bezskuteczności egzekucji osoba uprawniona może złożyć do organu właściwego wierzyciela wniosek o podjęcie działań wobec dłużnika alimentacyjnego.

2. Do wniosku należy dołączyć zaświadczenie organu prowadzącego postępowanie egzekucyjne o bezskuteczności egzekucji zawierające informację o stanie egzekucji, przyczynach jej bezskuteczności oraz o działaniach podejmowanych w celu wyegzekwowania zasądzonych alimentów.

3. W przypadku złożenia wniosku bez zaświadczenia organu prowadzącego postępowanie egzekucyjne organ właściwy wierzyciela wzywa organ prowadzący postępowanie egzekucyjne do przesłania zaświadczenia o bezskuteczności egzekucji zawierającego informację o stanie egzekucji, przyczynach jej bezskuteczności oraz o działaniach podejmowanych w celu wyegzekwowania zasądzonych alimentów.

4. Organ prowadzący postępowanie egzekucyjne jest obowiązany do przesłania zaświadczenia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

5. Organ właściwy wierzyciela występuje z wnioskiem do organu właściwego dłużnika o podjęcie działań wobec dłużnika alimentacyjnego w przypadku:

1) otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1;

2) przyznania osobie uprawnionej świadczenia z funduszu alimentacyjnego.

6. Organ prowadzący postępowanie egzekucyjne jest obowiązany do informowania organu właściwego dłużnika oraz organu właściwego wierzyciela o stanie egzekucji i przyczynach jej bezskuteczności każdorazowo na wniosek tych organów, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, a także każdorazowo w przypadku zaistnienia okoliczności mających wpływ na prawo do świadczenia lub na podejmowane działania wobec dłużników alimentacyjnych, w terminie 14 dni od dnia powzięcia informacji o zaistnieniu tych okoliczności.

7. Organ właściwy dłużnika oraz organ właściwy wierzyciela przekazują organowi prowadzącemu

postępowanie egzekucyjne wszelkie posiadane informacje istotne dla skuteczności egzekucji.

8. Organ właściwy dłużnika oraz organ właściwy wierzyciela informują sąd o beczynności lub wszelkich przejawach opieszałości komornika sądowego prowadzącego postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi alimentacyjnemu.

Art. 4. 1. Po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w art. 3 ust. 5, organ właściwy dłużnika przeprowadza wywiad alimentacyjny, w celu ustalenia sytuacji rodzinnej, dochodowej i zawodowej dłużnika alimentacyjnego, a także jego stanu zdrowia oraz przyczyn nielożenia na utrzymanie osoby uprawnionej, oraz odbiera od niego oświadczenie majątkowe.

2. Dłużnik alimentacyjny składa oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, o czym należy składającego pouczyć przed złożeniem oświadczenia.

3. Do przeprowadzenia wywiadu alimentacyjnego oraz odebrania oświadczenia majątkowego są uprawnieni upoważnieni pracownicy organu właściwego dłużnika. Organ właściwy dłużnika może upoważnić, w formie pisemnej, kierownika ośrodka pomocy społecznej lub innej jednostki organizacyjnej gminy, a także inną osobę na wniosek kierownika ośrodka pomocy społecznej lub innej jednostki organizacyjnej gminy do prowadzenia wywiadu alimentacyjnego oraz odebrania oświadczenia majątkowego.

4. Organ właściwy dłużnika może wystąpić do kierownika ośrodka pomocy społecznej o udzielenie informacji, o których mowa w ust. 1, dotyczących dłużnika alimentacyjnego, jeżeli w posiadaniu kierownika ośrodka znajduje się rodzinny wywiad środowiskowy dotyczący tego dłużnika, przeprowadzony na podstawie przepisów o pomocy społecznej, nie wcześniej niż trzy miesiące od dnia wystąpienia o udzielenie informacji.

5. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, wzór kwestionariusza wywiadu alimentacyjnego przeprowadzanego u dłużnika alimentacyjnego, a także wzór oświadczenia majątkowego dłużnika alimentacyjnego, uwzględniając potrzebę podjęcia przez organ właściwy dłużnika określonych w ustawie działań zmierzających do poprawy egzekucji alimentów.

Art. 5. 1. Organ właściwy dłużnika przekazuje komornikowi sądowemu informacje mające wpływ na skuteczność prowadzonej egzekucji, w szczególności zawarte w wywiadzie alimentacyjnym oraz oświadczeniu majątkowym dłużnika alimentacyjnego.

2. W przypadku gdy dłużnik alimentacyjny nie może wywiązać się ze swych zobowiązań z powodu braku zatrudnienia, organ właściwy dłużnika:

1) zobowiązuje dłużnika alimentacyjnego do zarejestrowania się jako bezrobotny albo jako poszukujący pracy w przypadku braku możliwości zarejestrowania się jako bezrobotny;

2) zwraca się do starosty o podjęcie działań zmierzających do aktywizacji zawodowej dłużnika alimentacyjnego;

3) w razie braku możliwości aktywizacji zawodowej występuje z wnioskiem do starosty o skierowanie dłużnika alimentacyjnego do robót publicznych lub prac organizowanych na zasadach robót publicznych, określonych w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

3. W przypadku uniemożliwienia przez dłużnika alimentacyjnego przeprowadzenia wywiadu alimentacyjnego, odmowy złożenia oświadczenia majątkowego oraz odmowy podjęcia prac, o których mowa w ust. 2, uchylania się od nich lub odmowy zarejestrowania się jako bezrobotny, odmowy zarejestrowania się jako poszukujący pracy w przypadku braku możliwości zarejestrowania się jako bezrobotny, organ właściwy dłużnika:

1) składa wniosek o ściganie za przestępstwo określone w art. 209 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. nr 88, poz. 553, z późn. zm.);

2) kieruje wniosek do starosty o zatrzymanie prawa jazdy dłużnika alimentacyjnego.

4. W przypadku braku możliwości aktywizacji dłużnika alimentacyjnego lub braku możliwości skierowania dłużnika do prac organizowanych na zasadach robót publicznych starosta zobowiązany jest do informowania o tym organu właściwego dłużnika.

5. Na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, starosta wydaje decyzję o zatrzymaniu prawa jazdy.

6. Zwrot zatrzymanego prawa jazdy następuje na wniosek organu właściwego dłużnika, gdy dłużnik umożliwi przeprowadzenie wywiadu alimentacyjnego, złoży oświadczenie majątkowe, podejmie pracę, zarejestruje się jako bezrobotny albo, w przypadku odmowy zarejestrowania jako bezrobotnego, zarejestruje się jako poszukujący pracy.

Art. 6. Organ właściwy dłużnika informuje organ właściwy wierzyciela oraz komornika sądowego o podjętych działaniach wobec dłużnika alimentacyjnego oraz o ich efektach.

Art. 7. 1. W sprawach o roszczenia alimentacyjne organ właściwy wierzyciela albo organ właściwy dłużnika mogą wytaczać powództwa na rzecz obywateli.

2. W postępowaniu przed sądem prowadzonym z powództwa organu właściwego wierzyciela lub organu właściwego dłużnika stosuje się do tych organów odpowiednio przepisy o udziale prokuratora w postępowaniu cywilnym.

Art. 8. Sąd przesyła organowi właściwemu wierzyciela i organowi właściwemu dłużnika orzeczenia wydane na podstawie art. 132 i 138 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. - Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. nr 9, poz. 59, z późn. zm.) w sprawach, w których osoba uprawniona otrzymuje świadczenie z funduszu alimentacyjnego, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.